

In memoriam:

Jaume Costea Membrado

(1951-2008)

In memoriam: Jaume Costea Membrado (1951-2008)

És molt trist escriure la recordança d'un company de feina, d'un excel·lent col·laborador i d'un amic recentment traspassat com ha estat el cas de Jaume Costea.

Víctima d'una malaltia implacable, ens ha deixat, el dia 15 de març de 2008, a l'edat de 56 anys, quan encara confiàvem en una certa recuperació que li permetés, al menys, gaudir de la vida en l'ambient rural que tant li agradava.

Creiem però que és el nostre deure i és de justícia dedicar-li aquestes línies en la revista en la qual ell indirectament ha col·laborat, no com autor, però sí com a tècnic indispensable en molts dels estudis que s'hi han publicat i que han tingut com a suport bàsic les preparacions en làmina prima de les roques. Ell ens va ajudar amb eficiència i dedicació, fent nombroses preparacions que eren imprescindibles per avançar en els nostres estudis estratigràfics i estructurals de les regions sudpirinenques de Catalunya i Aragó (Vall d'Alinyà, serra del Montsec, Pedraforca, Roca de Narieda, Conca de Graus, Bóixols-Coll de Nargó...).

Entre 1996 i 1997, va aprendre la tècnica de fer les preparacions per a l'estudi microscòpic de les roques, sota l'ensenyament i atenta supervisió d'un bon amic i col·laborador del Museu de Geologia, Josep Adolf Samper, cap del Servei de Làmina Prima de la Universitat de Barcelona. La finalitat d'aquest aprenentatge va ser posar en funcionament un laboratori de làmina prima dins del Museu de Geologia, que ja comptava amb alguns aparells, però no disposava de personal tècnic especialitzat. Un servei d'aquestes característiques es feia indispensable per als estudis petrogràfics de les col·leccions i per als treballs de recerca en els camps de la geologia regional, la bioestratigrafia i la petrologia.

Jaume Costea compaginava aquesta feina amb la de cap de manteniment del Museu, càrrec que ja tenia des de que va entrar a formar part de la plantilla el mes de gener de 1986, procedent d'un altre àmbit municipal.

Era també assidu col·laborador en els treballs de camp de la Secció de Paleontologia d'Invertebrats del Museu i, a més a més, va ser la persona imprescindible en la majoria d'exposicions temporals organitzades i creades en aquest centre. Molt especialment volem recordar l'exposició "Les nostres roques, una visió insòlita" que fou itinerant des de 1998 fins al 2006, en la qual, Jaume Costea, va intervenir en el disseny i en els successius muntatges.

Ens agradarària que aquesta nota servís d'homenatge i per deixar constància del nostre reconeixement per la seva labor professional, a vegades anònima i sempre desinteressada, i per l'amistat que en tot moment ens va mostrar. Així mateix, volem des d'aquí donar el nostre més sentit condol a la seva família i amics amb la seguretat que en Jaume no serà mai oblidat.

Alícia Masriera
Barcelona, març de 2008

Es muy triste escribir el recordatorio de un compañero de trabajo, de un excelente colaborador y de un amigo recientemente fallecido como ha sido el caso de Jaime Costea.

Víctima de una enfermedad implacable nos ha dejado, el día 15 de marzo de 2008, a la edad de 56 años, cuando todavía confiábamos en una cierta recuperación que le permitiera, al menos, gozar de la vida en el ambiente rural que tanto le gustaba.

Creemos sin embargo que es nuestro deber y es justo dedicarle estas líneas en la revista en la que él indirectamente ha colaborado, no como autor, pero sí, como técnico indispensable en muchos de los estudios que se han publicado en ella y que han tenido como soporte básico las preparaciones en lámina delgada de las rocas. Él nos ayudó con eficiencia y dedicación, haciendo numerosas preparaciones que eran indispensables para avanzar en nuestros estudios estratigráficos y estructurales de las regiones sudpirenaicas de Cataluña y Aragón (Vall d'Alinyà, serra del Montsec, Pedraforca, Roca de Narieda, Conca de Graus, Bóixols-Coll de Nargó...).

Entre 1996 y 1997, aprendió la técnica de hacer las preparaciones para el estudio microscópico de las rocas bajo las enseñanzas y atenta supervisión de un buen amigo y colaborador del Museu de Geología, Josep Adolf Samper, jefe del Servei de Làmina prima de la Universitat de Barcelona. La finalidad de este aprendizaje era la de poner en funcionamiento un laboratorio de lámina delgada en el Museu de Geología, el cual ya contaba con algunos aparatos, pero no disponía del personal técnico especializado. Un servicio de estas características era indispensable para los estudios petrográficos de las colecciones y para los trabajos de investigación en los campos de la geología regional, la bioestratigrafía y la petrología.

Jaime Costea compaginaba esta tarea con la de jefe de mantenimiento del Museo, cargo que desempeñaba desde que entró a formar parte de la plantilla el mes de enero de 1986, procedente de otro ámbito municipal.

Era también asiduo colaborador en los trabajos de campo de la Sección de Paleontología de Invertebrados del Museo y, además, fue la persona imprescindible en la mayoría de exposiciones temporales organizadas y creadas en este centro.

Muy especialmente queremos recordar la exposición “Nuestras rocas, una visión insólita” que fue itinerante desde 1998 a 2006 en la cual, Jaime Costea, intervino en el diseño y sucesivos montajes.

Nos gustaría que esta nota sirviese de homenaje y para dejar constancia de nuestro reconocimiento por su labor profesional, a veces anónima y siempre desinteresada y por la amistad que en todo momento nos mostró. Asimismo, queremos desde aquí dar nuestro más sentido pésame a su familia y amigos con la seguridad de que Jaime no será nunca olvidado.

Alícia Masriera
Barcelona, marzo de 2008

Aquesta nota necrològica, corresponent a l'any 2008, ha estat possible inserir-la en el núm. 15 (2007) de “Treballs del Museu de Geologia de Barcelona”, ja que no s'havia acabat d'imprimir.

Esta nota necrológica, correspondiente al año 2008, ha sido posible incluirla en el nº 15 (2007) de “Treballs del Museu de Geologia de Barcelona” ya que no se había acabado de imprimir.

